

[Jørgen Tved]

Jeg kunne også stille spørgsmålet: Hvad gør man ved de kommuner, der snor sig for at finde ud af, hvordan de skal klare pasningsbehovet med hensyn til børn, der egentlig skulle i daginstitutioner?

Jeg kender et eksempel fra Horsens, hvor BUPL har tilbudt at bygge institutionerne, men har fået nej fra de højere magter; et sådant tilbud må man ikke tage imod, for det vil givetvis forøge driftsudgifterne. Og vi kender mange eksempler.

Man kunne også spørge, hvor mange elever der skal klumpes sammen i skoler, gymnasier osv., fordi kommunerne ikke har økonomi til at drive dem. Hvor mange straffeaktioner skal der iværksættes, hvis kommunerne vil føre bare et gran af en selvstændig politik?

Jeg tror, at al tale om kommunal selvstændighed er en illusion, noget, man godt kan stikke skråt op, men her ved en tredjebehandling er det nødvendigt nok en gang at bede Folketingets medlemmer om at lytte lidt til nogle af de argumenter, der måske kunne få banket nogle fornuftige tanker ind i hovederne på dem. Jeg tror ikke, at det bringer meget resultat; uro i salen fortæller, at det såmænd ikke kommer dem ved. Beslutningerne er taget på forhånd. Men det, det drejer sig om, er: Skal vi fortsætte med at mishandle mennesker i kommunerne, eller skal vi give dem en mulighed for en forsvarlig behandling både på sygehusene, i de forskellige institutioner, inden for åndssvageforsorgen osv.? Skal vi have et anstændigt skolevæsen? Skal vi have et anstændigt daginstitutionsvæsen? Det er det, som det i al sin enkelhed drejer sig om, og det er det, som et flertal i dette Folketing er ved at sabotere.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at det, vi drøfter med kommunerne, er fremtiden, altså årene 1989, 1990, 1991 og 1992.

Det lovforslag, der her er til behandling, vedrører årene 1987 og 1988. Det er det nuværende regnskabsår, og det er et budgetår, og her har den kommunale verden indgået frivillige aftaler med regeringen om de vilkår, der skal gælde for 1987 og 1988, ligesom den også har kendt de hensigter, som regeringen havde på området, hvis de frivillige aftaler ikke blev overholdt.

I det citat, som hr. Stavad kom med om de fremtidige vilkår på det kommunale område, er

indholdet jo, at det, regeringen ikke ønsker, er at styre kommunerne. Vi ønsker ikke at blande os i, hvordan den enkelte kommune tilrettelægger sin udgiftspolitik. Vi ønsker ikke at blande os i, hvad den enkelte kommune afsætter midler til. Vi ønsker ikke at tage del i den enkelte kommunes prioritering af opgaverne. Det er den enkelte kommunes eget ansvar; det er jo det, vi forstår ved det kommunale selvstyre. Vi ønsker, at kompetence og ansvar hører sammen.

Når den kommunale verden administrerer ca. 60 pct. af samtlige offentlige udgifter, har den imidlertid et stort medansvar for den økonomiske udvikling, og det ved man godt både i Amtsrådsforeningen og i Kommunernes Landsforening; det er derfor, vi har et fælles grundlag for forhandlingerne for fremtiden.

Det, der er sagt, og det, der er rigtigt, er, at hvis kommunerne ikke lever op til den del af ansvaret, der hører til kompetencen, tvinger de Folketinget og regeringen til at gribe ind. Hvis det går skævt, kommer regering og Folketing altså til at træffe beslutninger, som egentlig skulle have været truffet i kommunerne, nemlig de beslutninger, der hører til ansvaret, når man har kompetencen. Sådan vil det altid være. Enhver regering og ethvert Folketing har en pligt til og et ansvar for at gribe ind, hvis den samlede økonomi skulle gå skævt. Her har kommunerne deres del af ansvaret, og der ligger en kraftig appel til og også et tilsagn fra den kommunale verden om, at de tager deres del af ansvaret og dermed er med til at sikre og styrke det kommunale selvstyre.

Stavad (S):

Ingen kan jo påstå andet, end at indenrigsministeren holdt en tale, men det ville jo have været meget, meget nyttigt, om den tale også havde indeholdt svar på de konkrete spørgsmål, der blev stillet til indenrigsministeren.

Indenrigsministeren siger, at for 1987 og 1988 har man en aftale med kommunerne. Jeg går ud fra, at indenrigsministeren er enig i, at det, Socialdemokratiet har foreslået, nemlig en ophævelse af deponeringsordningen, ikke er en del af den aftale, og at kommunerne og amterne ikke i aftalen har tilsluttet sig, at regeringen kan gennemføre deponering for amterne og for kommunerne. Og når nu indenrigsministeren har erkendt, at deponeringsordninger, strafaf-